

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i W. w P., I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Maja Gorazdowska

Protokolant: Zuzanna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2022 roku w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko R. W.

o zapłatę

1. oddala powództwo;

2. zasądza od powódki J. S. na rzecz pozwanego R. W. kwotę 917 (dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

as. sąd. Maja Gorazdowska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 lipca 2021 r. powódka J. S., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanego R. W. kwoty 3.339,40 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 17 listopada 2017 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego doszło do uszkodzenia pojazdu marki O. (...) należącego do pozwanego. Pozwany wynajął od powódki pojazd zastępczy marki F. (...) od dnia 14 do 28 grudnia 2017 r. (15 dni). Dobowa stawka najmu u powódki wynosiła 220 zł netto za dobę. Pozwany złożył oświadczenie, że pojazd zastępczy jest mu potrzebny do dojazdów do pracy. Pozwany upoważnił powódkę do rozliczenia szkody komunikacyjnej z dnia 17 listopada 2017 r. w towarzystwie ubezpieczeniowym, w związku z czym powódka zwróciła się do B. (...) o wypłatę odszkodowania z tytułu faktury za najem pojazdu zastępczego. Towarzystwo ubezpieczeniowe wypłaciło odszkodowanie za 5 dni najmu, a stawkę dobową zweryfikowało do 195,57 zł brutto (997,85 zł). Wobec powyższego powódka wystąpiła do tut. Sądu z pozwem przeciwko ww. ubezpieczycielowi. T.. Sąd wyrokiem z dnia 17 listopada 2020 r. w sprawie I C 1741/19 oddalił powództwo w całości. W ocenie powódki, pozwany nie wykazał, że najem pojazdu zastępczego w okresie przekraczającym 5 dni pozostawał w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą. Pozwany doprowadził do sytuacji, że powódka nie była w stanie wykazać zasadności długości najmu. Powódka poniosła szkodę przez działanie pozwanego. Ponieważ pozwany zawarł z powódką umowę cesji wierzytelności, powódka odstąpiła od tej umowy powołując się na błąd. Na kwotę dochodzonego roszczenia oprócz kwot wynikających z faktury VAT wystawionej przez powódkę, pomniejszonej o kwotę wypłaconego odszkodowania, składają się również koszty procesu poniesione przez powódkę w sprawie I C 1741/19.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. W uzasadnieniu przyznał, że w dniu 17.11.2017 r. miała miejsce kolizja drogowa oraz wskazał, że kolejnego dnia zgłosił szkodę. Ubezpieczyciel wycenił szkodę na tak niskim poziomie,

że poszkodowany wraz z żoną zdecydowali się na naprawę pojazdu w formie bezgotówkowej w firmie (...) sp. z o.o. w S.. To ta firma zaproponowała poszkodowanemu firmę powódki jako podmiot wynajmujący pojazdy zastępcze. Pozwany został zapewniony, że naprawa i pojazd zastępczy zostaną rozliczone bezgotówkowo przez ubezpieczyciela sprawcy zdarzenia. Pozwany przystał na propozycję. Powódka podstawiła pojazd zastępczy w dniu oddania pojazdu uszkodzonego do naprawy w firmie (...). Pozwany podnosi zarzut nieistnienia roszczenia. Powódka zawarła bowiem umowę, na podstawie której rozliczenie miało nastąpić z TU sprawcy zdarzenia z polisy OC. Umowa nie zawierała żadnych zapisów dotyczących ewentualnego rozliczenia z pozwanym, gdyby wierzytelność okazała się niższa niż roszczenia powódki. Pozwany odebrał swój pojazd niezwłocznie po poinformowaniu go o możliwości odbioru. Pozwany jest zaskoczony, że firma (...) podała, że pojazd był gotowy do odbioru tydzień wcześniej. Jeżeli pojazd był naprawiony wcześniej to pozwany nie miał o tym wiedzy, nikt go o tym nie poinformował. Pozwany nie miał wpływu na czas naprawy, ani czas poinformowania go o możliwości odbioru auta. Powódka wytaczając powództwo przeciwko ubezpieczycielowi winna dokładnie zweryfikować dokumenty składane w Sądzie i wyjaśnić z firmą (...) i pozwanym datę odbioru pojazdu. Gdyby pozwany wiedział, że pojazd jest gotowy do odbioru 21.12.2017 r. to tego dnia by go odebrał. Powódka wytoczyła proces, na niej spoczywał ciężar dowodu i to ona nie wykazała okoliczności, na które wskazał Sąd w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Zawierając umowę cesji powódka wiedziała ile dni trwała naprawa i kiedy pojazd poszkodowany odebrał. Powódka współpracuje z firmą (...). Obecnie uchylanie się od skutków prawnych oświadczenia woli jest bezskuteczne, gdyż pozwany nie wprowadził powódki w błąd. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Nadto pozwany dokonując zbycia wierzytelności działał jako konsument, a powódka jako przedsiębiorca, od którego należy wymagać zwiększonej staranności. Pozwany nie miał wpływu na tok postępowania I C 1741/19, reasumując nie można mu przypisać odpowiedzialności odszkodowawczej w niniejszej sprawie.

W piśmie z dnia 20 września 2021 r. powódka sprecyzowała, że odpowiedzialność pozwanego wiąże z nienależytym wykonaniem zobowiązania wynikającego z umowy najmu pojazdu zastępczego.

W piśmie z dnia 5 listopada 2021 r. pozwany wskazał, że nie zajmuje się zawodowo ani likwidacją szkód, ani wynajmem pojazdów zastępczych oraz zaprzecza, aby którykolwiek dokument, który złożył w toku postępowania likwidacyjnego był błędny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 listopada 2017 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki O. (...) należący do R. W. i K. W.. Pojazd był jezdny.

Bezsporne.

Następnego dnia poszkodowany zgłosił szkodę u przedstawiciela ubezpieczyciela sprawcy szkody. R. W. nie pamięta czy uzyskał informację o możliwości wynajęcia samochodu zastępczego od przedstawiciela ubezpieczyciela podczas zgłaszania szkody, lecz nie zdawał sobie sprawy z tego, że samochód zastępczy mu przysługuje. Poszkodowany zdecydował się na bezgotówkową naprawę uszkodzonego pojazdu, która miała nastąpić w autoryzowanym serwisie (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.. Na dzień 14 grudnia 2017 r. poszkodowany umówił się do tego serwisu celem załatwienia formalności. Pojechał tam i uzyskał informację, że przysługuje mu pojazd zastępczy, następnie otrzymał propozycję wynajęcia pojazdu zastępczego na okres naprawy pojazdu z jednoczesnym zapewnieniem, że poszkodowany nic nie będzie musiał dopłacać, albowiem wszystko odbędzie się w ramach OC sprawcy szkody. Z uwagi na tak przedstawione mu informacje zdecydował się wynająć samochód zastępczy od firmy (...). Uzyskał jedynie informację, że musi zwrócić pojazd zastępczy czysty i zatankowany. R. W. nie pamięta czy w firmie (...) został poinformowany, że można wynająć pojazd zastępczy za pośrednictwem ubezpieczyciela sprawcy szkody. Pozwany nie wiedział jakie auto zastępcze dostanie, nic nie było mówione o stawkach najmu. O tym, że najem nie będzie pomiędzy pozwanym, a firmą (...), tylko pomiędzy pozwanym, a firmą zewnętrzną pozwany dowiedział się, gdy wstawiał swój pojazd do warsztatu celem jego naprawy, do warsztatu został bowiem podstawiony pojazd zastępczy z firmy powódki. To firma

(...) wyznaczyła datę wstawienia pojazdu poszkodowanego do warsztatu, odbiór samochodu zastępczego odbył się w godzinach pracy warsztatu.

Dowód: przesłuchanie pozwanego R. W. w e-protokole z rozprawy z dnia 5 listopada 2021 r. na płycie CD k. 76.

W dniu 14 grudnia 2017 r. powódka J. S. jako P..com z siedzibą przy al. (...) we W. wynajęła pozwanemu R. W. samochód zastępczy marki S. (...) za stawkę dobową 220 zł netto. Pojazd został pozwanemu wydany w tym dniu w S., w siedzibie (...) firmy (...). W umowie wskazano, że rozliczenie wynajmu nastąpi z towarzystwem (...). W ogólnych warunkach umowy wskazano, że warunkiem bezgotówkowego rozliczenia wynajmu pojazdu zastępczego z OC jest dopełnienie przez najemcę wszelkich formalności wskazanych przez P..com w terminie 7 dni od zwrotu pojazdu, w tym dostarczenie niezbędnych dokumentów: upoważnienie do rozliczenia bezgotówkowego, oświadczenie o konieczności korzystania z auta zastępczego wraz z uzasadnieniem, kalendarium szkodowego, cesji wierzytelności oraz tabeli technicznej naprawy pojazdu wypełnionej przez serwis dokonujący naprawy uszkodzonego pojazdu.

Dowód: umowa najmu k. 16.

R. W. nie pamięta czy w umowie była wpisana stawka w momencie jej podpisywania i czy w ogóle się tym zainteresował, ponieważ w pamięci miał słowa przedstawiciela firmy (...), że nie będzie musiał nic dopłacać za samochód zastępczy. Nie wie czy stawka 220 zł netto za dobę była stawką niską czy wysoką, nie orientował się w stawkach najmu pojazdów zastępczych.

Dowód: przesłuchanie pozwanego R. W. w e-protokole z rozprawy z dnia 5 listopada 2021 r. na płycie CD k. 76.

W tym samym dniu R. W. i K. W. upoważnili firmę (...).com z siedzibą przy al. (...) we W. do rozliczenia szkody komunikacyjnej w towarzystwie (...), nr szkody (...)2577/01-17 z dnia 17.11.2017 r. w zakresie wynajmu samochodu. Jednocześnie upoważnili tę firmę do załatwiania wszelkich spraw formalnych w szkodzie w zakresie wynajmu auta w ich imieniu oraz upoważnili do odbioru odszkodowania – rozliczenia bezgotówkowego za ww. szkodę w zakresie wynajmu samochodu.

Dowód: upoważnienie k. 20, 21.

27 grudnia wieczorem lub 28 grudnia 2017 r. rano R. W. uzyskał informację od firmy (...), że jego pojazd jest już naprawiony i można go odebrać. Datę i godzinę odbioru czyli 28 grudnia 2017 r. o godzinie 12 wyznaczyła firma (...).

Dowód: przesłuchanie pozwanego R. W. w e-protokole z rozprawy z dnia 5 listopada 2021 r. na płycie CD k. 76.

Pozwany R. W. pojazd zastępczy zwrócił w dniu 28 grudnia 2017 r. ponownie w siedzibie (...) firmy (...) w S.. Zbiegło się to w czasie z odbiorem jego pojazdu z warsztatu po naprawie.

Dowód: umowa najmu k. 16, przesłuchanie pozwanego R. W. w e-protokole z rozprawy z dnia 5 listopada 2021 r. na płycie CD k. 76.

W tym samym dniu pozwany oraz K. W. sporządzili oświadczenie, że na czas naprawy należącego do nich samochodu korzystali z samochodu zastępczego z wypożyczalni, który był im potrzebny i niezbędny do dojazdów do pracy, a nie posiadali innego pojazdu, którym mogliby jeździć.

Dowód: oświadczenie k. 18-19.

W tym samym dniu pozwany oraz K. W. sporządzili oświadczenie, że otrzymali propozycję wynajmu samochodu zastępczego ze wskazanej przez TU wypożyczalni. Jednocześnie w dniu 20 listopada 2017 r. odmówili skorzystania z tej propozycji z następujących powodów. Wybrali opcję załatwienia szkody w postaci wypłacenia odszkodowania i załatwienia usterek we własnym zakresie. Wycena części przez firmę ubezpieczeniową była na tak niskim poziomie,

że zmienili zdanie i zdecydowali się na naprawę samochodu w wersji bezgotówkowej. Powody te sprawiły, że wybrali wypożyczalnię P..com, która posiadała dużo korzystniejsze warunki dla poszkodowanych.

Dowód: oświadczenie k. 21 akt I C 1741/19.

Sporządzenie tego oświadczenia wyglądało następująco. Pozwany dostał na kartce papieru wzór oświadczenia, który miał przepisać i podpisać. Pomimo sporządzenia oświadczenia o treści jak wyżej pozwany nie pamięta czy propozycja wynajmu ze wskazanej przez TU wypożyczalni miała miejsce. Pozwany nie potrafi powiedzieć nic na temat korzystniejszych warunków wypożyczalni powódki, pozwany nie zna się na stawkach, nie wie jakie ceny ma konkurencja.

Dowód: przesłuchanie pozwanego R. W. w e-protokole z rozprawy z dnia 18 lutego 2022 r. na płycie CD k. 100.

W tym samym dniu R. W. i K. W. zawarli z powódką umowę cesji wierzytelności w zakresie prawa do zwrotu kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą z dnia 17.11.2017 r., nr szkody (...) -17 likwidowaną przez B. (...) ubezpieczyciela sprawy szkody.

Dowód: umowa cesji k. 24, 25.

Przy zdawaniu pojazdu zastępczego nie wymagano od pozwanego żadnych innych dokumentów poza podpisaniem umowy cesji i sporządzeniem ww. oświadczenia. Pozwany nie widział wówczas żadnego dokumentu sporządzonego przez firmę (...) dotyczącego naprawy, nic takiego nie zostało mu okazane. R. W. nigdy wcześniej nie zajmował się postępowaniem likwidacyjnym ani zawodowo, ani prywatnie.

Dowód: przesłuchanie pozwanego R. W. w e-protokole z rozprawy z dnia 5 listopada 2021 r. na płycie CD k. 76.

Na potrzeby postępowania likwidacyjnego (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. sporządziła arkusz naprawy pojazdu R. W., w którym wskazano, że w dniu 14 grudnia 2017 r. pojazd przyjęto do serwisu, rozpoczęcie i zakończenie naprawy blacharskiej nastąpiło w dniu 15 grudnia 2017 r. Dni 16 i 17 grudnia 2017 r. przypadają na dni weekendowe. W dniu 18 grudnia 2017 r. nastąpiło rozpoczęcie naprawy lakierniczej, która została zakończona w dniu 20 grudnia 2017 r. 21 grudnia 2017 r. pojazd przygotowany do wydania, umyto, posprzątano i wypolerowano. Klientowi pojazd wydano w dniu 28 grudnia 2017 r.

Dowód: arkusz naprawy k. 17 akt I C 1741/19.

W dniu 12 kwietnia 2018 r. J. S. jako P..com z siedzibą przy al. (...) we W. wystawiła R. W. i K. W. fakturę VAT nr (...), w której wyszczególniono podstawienie auta do klienta – ryczałt w kwocie 123 zł brutto, podstawienie auta poza godzinami pracy w kwocie 98,40 zł brutto, wynajem auta przez 15 dni po stawce 220 zł netto, czyli łącznie 4.059 zł brutto, odbiór auta od klienta – ryczałt w kwocie 123 zł brutto. Łącznie faktura opiewała na kwotę 4.403,40 zł brutto. Termin zapłaty wskazano na dzień 19 kwietnia 2018 r.

Dowód: faktura VAT k. 17.

W tym samym dniu powódka zwróciła się do (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. o wypłatę odszkodowania za szkodę w zakresie ww. faktury VAT. Pismo nadano w dniu 10 maja 2018 r.

Dowód: pismo o wypłatę z dowodem nadania k. 22.

Decyzją z dnia 22 maja 2018 r. podmiot ten poinformował pozwanego i powódkę o przyznaniu odszkodowania w kwocie 977,85 zł (za 5 dni po zweryfikowanej stawce 159 zł netto).

Dowód: decyzja przedstawiciela ubezpieczyciela k. 23.

Wyrokiem z dnia 17 listopada 2020 r. tut. Sąd w sprawie I C 1741/19 oddalił powództwo J. S. przeciwko B. (...) z siedzibą w R. w całości oraz obciążył kosztami procesu powódkę w całości.

W uzasadnieniu wskazano, że powódka nie wykazała, by uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego był wyższy niż uznane przez pozwaną 5 dni, szczególnie że nie powołała na tę okoliczność żadnego dowodu, przy czym należy mieć na uwadze, że w toku całego procesu była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Przeciwno twierdzeniom powódki przemawiają wręcz przedłożone przez nią dokumenty w postaci arkusza naprawy, z którego wynika, że prace blacharskie w pojeździe trwały 1 dzień, a prace lakiernicze 3 dni. Samochód został przygotowany do wydania 21 grudnia 2017 r., więc niezrozumiałym jest odbiór dopiero w dniu 28 grudnia 2017 r. W ocenie Sądu, ustalenie wysokości szkody wymagało powzięcia wiedzy specjalnej, niezbędne było określenie przynajmniej rzeczywistego technologicznego czasu naprawy pojazdu oraz zasadności przyjętych przez pozwaną stawek. Mimo tego, powódka nie wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, a to na niej spoczywał ciężar dowodu. Jeżeli chodzi o uzasadnione stawki najmu to w uzasadnieniu wskazano, że pozwany ubezpieczyciel zaproponował poszkodowanym najem pojazdu zastępczego za swoim pośrednictwem wskazując jednocześnie akceptowane przez siebie stawki, więc wynajęcie pojazdu od innego podmiotu, oferującego stawki wyższe stanowiło naruszenie zasady minimalizacji szkody. Nadto powódka nie wykazała okoliczności uzasadniających podstawienie samochodu do klienta, jego odbiór, zwłaszcza że pojazd poszkodowanych był jezdny. Powódka nie wykazała też okoliczności uzasadniających żądanie zasądzenia odszkodowania za podstawienie auta do klienta poza godzinami pracy biura, zwłaszcza że poszkodowany odebrał pojazd kilka minut przed godziną otwarcia wypożyczalni.

Wytaczając to powództwo powódka poniosła następujące koszty procesu: 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 172 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 100 zł tytułem opłaty sądowej od uzasadnienia wyroku.

W toku procesu I C 1741/19 pozwany R. W. występował jedynie jako świadek składając zeznania na rozprawie w dniu 22 października 2020 r.

Dowód: wyrok k. 30, uzasadnienie k. 31-38, dowody uiszczenia opłat k. 39, 40, 41, protokół skrócony k. 111-112 akt I C 1741/19.

R. W. nie ma wiedzy na temat procesów sądowych z OC sprawcy szkody, pierwszy raz miał taką sytuację. Nie ma wiedzy na temat dokumentów, które powinno się do takich procesów przedkładać, na kim spoczywa ciężar dowodu. Pozwany po to wezwał Policję na miejsce zdarzenia, aby formalnie wszystko się zgadzało w dokumentach. W ocenie pozwanego minimalizował on szkodę, ponieważ wynajął samochód zastępczy za pośrednictwem firmy, która naprawiała mu pojazd. Pozwany był w kontakcie z ubezpieczycielem do czasu, aż sprawą zajęła się firma (...).

Dowód: przesłuchanie pozwanego R. W. w e-protokole z rozprawy z dnia 18 lutego 2022 r. na płycie CD k. 100.

Wezwaniem do zapłaty z dnia 24 czerwca 2021 r. pełnomocnik powódki wezwał R. W. i K. W. do zapłaty kwoty 4.760,66 zł w terminie 3 dni pod rygorem odstąpienia od cesji wierzytelności.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 28-29.

Pismami z dnia 2 lipca 2021 r. powódka odstąpiła od umów cesji z dnia 28.12.2017 r. z R. W. i K. W.. Wypowiedziała wszelkie skutki prawne wiążące się ze wskazanymi umowami. Uchyliła się również od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego w umowach cesji. Wskazała, że jej oświadczenie zostało złożone pod wpływem błędu co do istotnych okoliczności faktycznych i prawnych dotyczących zasadności jak i potrzeby najmu samochodu zastępczego z OC sprawcy, a błąd ten został wywołany przez Cedentów. Gdyby oceniała sprawę rozsądnie i nie działa pod wpływem błędu nie złożyłaby oświadczeń wskazanych w umowach. Wobec tego umowy są bezwzględnie nieważne, a wszelkie koszty: najmu samochodu zastępczego oraz koszty sądowe obciążają R. W. i K. W..

Dowód: odstąpienie k. 26, 27.

Sąd ustalił okoliczności faktyczne sprawy na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową oraz dowodów z dokumentów z akt sprawy I C 1741/19. Ich wiarygodności i mocy dowodowej nie kwestionowała żadna ze stron. Odnosząc się do treści oświadczenia jak na k. 21 akt I C 1741/19 pozwany wyjaśnił okoliczności jego sporządzenia. Sąd ustalił stan faktyczny również na podstawie przesłuchania pozwanego w charakterze strony. Sąd dał wiarę pozwanemu w całości, albowiem pozwany zeznawał w sposób spójny, logiczny, korespondujący z dowodami z dokumentów, zresztą opisany przez pozwanego przebieg postępowania likwidacyjnego jest typowym w tego typu sprawach. Sąd pominął w przesłuchaniu pozwanego pytania pełnomocnika powódki jak w protokole rozprawy z dnia 18 lutego 2022 r., które to pytania zawierały subiektywne oceny pełnomocnika powódki i zakładały, że pozwany ma wiedzę na temat przebiegu procesów o odszkodowania z OC sprawcy szkody, wie na kim spoczywa ciężar dowodu w takich sprawach i w związku z tym wie jakie dowody winny być przeprowadzane w takich procesach, czemu pozwany zaprzeczył, a Sąd dał temu wiarę, ponieważ pozwany zeznał, że było to jego pierwsze postępowanie likwidacyjne, a nie zajmuje się tym zawodowo.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie w żadnym zakresie.

Powódka w pozwie powoływała się na wiele podstaw prawnych swojego żądania, albowiem stawiała tezy o odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, upatrując jej źródła w odpowiedzialności pozwanego za przegranie przez powódkę procesu sądowego w sprawie, która toczyła się przed tut. Sądem pod sygn. akt I C 1741/19. W załącznikach do pozwu można z kolei znaleźć pisma zatytułowane jako „odstąpienie od umowy cesji” z powołaniem na uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu (art. 84 k.c.).

Zgodnie z art. 84 k.c., § 1. W razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć; ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej. § 2. Można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że powódka w oświadczeniach z dnia 7 lipca 2021 r. nie wskazała na czym miałby polegać ów błąd, a tym bardziej w jaki sposób pozwany miałby go wywołać. Okoliczności tej nie wyjaśniła również lektura uzasadnienia pozwu.

W ocenie Sądu, pozwany w żadnym stopniu nie ponosi odpowiedzialności za przegranie przez powódkę procesu sądowego w sprawie, która toczyła się przed tut. Sądem pod sygn. akt I C 1741/19. Pozwany nie był i nie mógł być (postępowanie uproszczone) uczestnikiem tego postępowania, składał jedynie zeznania jako świadek. Pozwany nie ponosi odpowiedzialności za trwanie najmu pojazdu zastępczego przez 15 dni skoro uzyskał samochód zastępczy w związku ze wstawieniem własnego, uszkodzonego pojazdu do naprawy w dniu, który wskazał mu warsztat, a i zdał samochód zastępczy od razu gdy uzyskał informację od warsztatu, że jego pojazd jest gotowy do odbioru. Pozwany nie miał wiedzy, że pojazd był gotowy do odbioru tydzień wcześniej, nikt go o tym nie poinformował. Pozwany nie miał również wglądu w sporządzony przez (...) sp. z o.o. dokument zatytułowany jako „arkusz naprawy”. W ocenie Sądu, za przedłużenie trwania czasu najmu odpowiada w całości warsztat. To warsztat wyznaczył datę wstawienia pojazdu do warsztatu na dzień 14 grudnia 2017 r. (czwartek) i rozpoczął naprawę w piątek pomimo tego, że dni rzeczywiście poświęconych na dokonanie napraw blacharskich i lakierniczych było 4 (1 dzień na naprawę blacharską i 3 dni na naprawę lakierniczą), ostatni uznany dzień najmu to bowiem dzień organizacyjny na przygotowanie pojazdu do wydania. Można było zatem zorganizować naprawę w taki sposób, aby pozwany wstawił pojazd do warsztatu w poniedziałek i odebrał w piątek. Rację należy przyznać Sądowi orzekającemu w sprawie I C 1741/19, że zupełnie niezrozumiałym jest przetrzymywanie pojazdu pozwanego w warsztacie pomiędzy datami 21-28 grudnia 2017 r. skoro pojazd był przygotowany do odbioru w dniu 21 grudnia 2017 r. Pozwany nie może ponosić odpowiedzialności za organizację pracy warsztatu, wewnętrzny przepływ informacji i z pewnością żadnym

usprawiedliwieniem dla przetrzymywania naprawionego pojazdu pozwanego nie był okres przedświadczeniowy, w którym wykonano naprawę. Powódka uzyskała dokument „arkusz naprawy” przed wytoczeniem powództwa w sprawie I C 1741/19 i w istocie, jak podnosi pełnomocnik pozwanego, mogła zweryfikować, wyjaśnić z warsztatem i pozwanym wskazane w tym dokumencie daty. To, że tego nie zrobiła, w pełni ją obciąża. Odnosząc się do samego toku procesu w sprawie I C 1471/19 wskazać należy, że to nie pozwany miał wykazywać długość najmu, lecz powódka. To powódka wytoczyła powództwo i to na niej spoczywa ryzyko przegrania sprawy poprzez nieprawidłowe jej prowadzenie przez pełnomocnika (brak zawnioskowania o wymagany w tym przypadku dowód z opinii biegłego z zakresu mechaniki samochodowej). W ocenie Sądu, profesjonalizm powódki, na który się tak chętnie powołuje w pozwie, stoi pod znakiem zapytania skoro powódka zapewnia klientom, że każde koszty najmu zostaną pokryte przez ubezpieczyciela sprawcy, choć tak nie jest. Powódka prowadzi działalność gospodarczą, a pozwany jest konsumentem. To zatem od powódki należy wymagać zwiększonej należytej staranności przy uwzględnieniu zawodowego charakteru jej działalności (art. 355 § 2 k.c.) To na pełnomocniku powódki, który nie złożył wskazanego wniosku dowodowego, spoczywa odpowiedzialność za brak wykazania w tym procesie długości najmu samochodu zastępczego. Analogicznie, jak wskazał Sąd w uzasadnieniu wyroku w sprawie I C 1741/19, powódka nie wykazała zasadności dodatkowych kosztów związanych z podstawieniem, odbiorem. Z zeznań pozwanego wynika, że pojazd zastępczy odebrał w godzinach pracy warsztatu, zupełnie zatem niezrozumiałym jest obciążanie go kosztami podstawienia pojazdu poza godzinami pracy. Wskazać należy również, że pozwany był przekonany, że pojazd zastępczy wynajmie od firmy (...) sp. z o.o. O tym, że tak nie będzie dowiedział się dopiero, gdy pojazd powódki został do warsztatu podstawiony. Obciążanie zatem pozwanego kosztami podstawienia i odbioru pojazdu, choć to podstawienie i odbiór nie miały miejsca do miejsca zamieszkania pozwanego, lecz do warsztatu współpracującego z powódką, stanowi kolejne nadużycie powódki. Odnosząc się do stawki najmu to ponownie wskazać należy, że to pełnomocnik powódki w sprawie I C 1741/19 nie złożył wniosku dowodowego, aby biegły zbadał, czy zastosowana przez powódkę stawka jest rynkowa. Za wynik postępowania w sprawie I C 1741/19 odpowiada zatem w całości strona powodowa, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, albowiem to na niej spoczywał ciężar dowodu, którego nie udźwignęła.

W piśmie procesowym z dnia 20 września 2021 r. pełnomocnik powódki sprecyzował, iż odpowiedzialność pozwanego wywodzi z nienależytego wykonania przez niego zobowiązania wynikającego z umowy najmu samochodu zastępczego.

Skoro tak to podstawą prawną powództwa jest przepis art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Należało zatem ustalić czy pozwany wykonał zobowiązanie, do którego zobowiązał się zawierając z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego. W umowie tej wskazano, że powódka wynajmuje pozwanemu R. W. samochód zastępczy marki S. (...) za stawkę dobową 220 zł netto. Zgodnie z art. 659 § 1 k.c., przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz. Podstawowym zatem obowiązkiem najemcy jest zapłata umówionego czynszu najmu. Wskazać należy jednakże na specyfikę wynajmu samochodu zastępczego z ubezpieczenia OC sprawcy szkody. Z uwagi na okoliczność, iż pozwany poniósł szkodę w postaci pozbawienia go możliwości korzystania z własnego pojazdu na skutek działania sprawcy kolizji drogowej, którego z kolei z ubezpieczycielem łączyła umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, odpowiedzialność za tę szkodę ponosi sprawca kolizji drogowej, a na mocy art. 822 § 4 k.c. pozwany jako uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia OC może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Na mocy z kolei zawartej z powódką umowy cesji wierzytelności o zapłatę odszkodowania od ubezpieczyciela sprawcy szkody, roszczenia tego bezpośrednio od ubezpieczyciela może dochodzić powódka jako strona umowy najmu pojazdu zastępczego.

Powyższe znajduje odzwierciedlenie w treści umowy najmu: w umowie wskazano, że rozliczenie wynajmu nastąpi z towarzystwem (...). W ogólnych warunkach umowy wskazano z kolei, że warunkiem bezgotówkowego rozliczenia wynajmu pojazdu zastępczego z OC jest dopełnienie przez najemcę wszelkich formalności wskazanych przez P..com w terminie 7 dni od zwrotu pojazdu, w tym dostarczenie niezbędnych dokumentów: upoważnienie do rozliczenia

bezugotówkowego, oświadczenie o konieczności korzystania z auta zastępczego wraz z uzasadnieniem, kalendarium szkodowego, cesji wierzytelności oraz tabeli technicznej naprawy pojazdu wypełnionej przez serwis dokonujący naprawy uszkodzonego pojazdu.

Pozwany zrealizował zatem obowiązki wskazane w ogólnych warunkach umowy: wypełnił upoważnienie do rozliczenia bezgotówkowego, sporządził oświadczenie o konieczności korzystania z auta zastępczego z uzasadnieniem, zawarł z powódką umowę cesji wierzytelności wg przedstawionego przez nią wzoru umownego. Powtórzyć należy, że pozwany nie odpowiada za treść tabeli technicznej naprawy pojazdu wystawionej przez serwis dokonujący naprawy uszkodzonego pojazdu – ten dokument został w całości sporządzony i przekazany powódce przez warsztat, który dokonał naprawy. Pozwany nawet nie zapoznał się, ponieważ nie miał takiej możliwości, z treścią tego dokumentu w okresie po przeprowadzeniu naprawy. Jego treść poznał w toku niniejszego procesu.

Powódka nie wykazała zatem przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej. Nie wykazała, aby to pozwany nie wykonał lub wykonał nienależycie jakąkolwiek część zobowiązania. Nie wiadomo na czym miałyby to polegać. Jak już wielokrotnie wskazywano, pozwany w toku likwidacji szkody robił to, co polecała mu firma (...) sp. z o.o. Również w zakresie odbioru pojazdu po naprawie.

Jeżeli już kogokolwiek powódka chce obciążać za zbyt długie wynajmowanie samochodu zastępczego to powinna być to firma (...) sp. z o.o., zaś za wynik procesu w ocenie Sądu odpowiada sama powódka, na której jak już wskazano spoczywał ciężar dowodu, którego nie udźwignęła. Powódka miała profesjonalnego pełnomocnika w postępowaniu sądowym I C 1741/19, więc jeżeli już kogoś powódka chce obciążać przegraną za tamten proces, to może to być jej pełnomocnik, który nie zgłosił odpowiednich wniosków dowodowych.

Na marginesie jedynie wskazać można, że roszczenie odszkodowawcze powódki wobec pozwanego powstało w dacie oddalenia powództwa w sprawie I C 1741/19, więc nie jest przedawnione.

Skoro pozwany wygrał proces w całości, należało stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzić na jego rzecz od powódki zwrot kosztów procesu, o czym Sąd orzekł w punkcie 2. sentencji wyroku. Składa się na nie wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 900 zł i opłata od pełnomocnictwa – 17 zł (łącznie 917 zł).

as. sąd. Maja Gorazdowska